

Po pierwsze, art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 umożliwia państwom członkowskim ustanowienie systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji w odniesieniu do wszystkich wspólnych i utrwalonych praktyk w danym państwie członkowskim w sektorze roślin wysokobiałkowych, który jest ukierunkowany na rośliny strączkowe uprawiane ze względu na wysoką zawartość białka.

Po drugie, art. 52 ust. 2 rozporządzenia nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że sektor roślin wysokobiałkowych obejmuje praktykę, powszechną w szczególności we Francji, polegającą na uprawie mieszanek składających się w przeważającej mierze z pastewnych roślin strączkowych z trawami.

W związku z tym, uznając przy wydawaniu zaskarżonej decyzji, że uprawa mieszanek z przewagą pastewnych roślin strączkowych z trawami nie może kwalifikować się do fakultatywnego wsparcia związanego z wielkością produkcji przewidzianego w art. 52 rozporządzenia nr 1307/2013, Komisja naruszyła prawo.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013 L 347, s. 608).

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2021 r. – TransnetBW / ACER

(Sprawa T-476/21)

(2021/C 391/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TransnetBW GmbH (Stuttgart, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Burmeister i P. Kistner)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Odwoławczej ACER z dnia 28 maja 2021 r., sprawa nr A-001–2021 (cons.), dotyczącej odwołania od decyzji ACER nr 30/2020 w sprawie metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych (zwanej) dla rdzenia regionu wyznaczania zdolności przesyłowych (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie ACER kosztami postępowania poniesionymi przez TransnetBW GmbH.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem zakresu metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzonej w zaskarżonej decyzji. Metoda podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzona w zaskarżonej decyzji w sposób niezgodny z prawem rozszerza zakres stosowania zasady „zanieczyszczający płaci” na podział kosztów działań zaradczych prowadzonych w zasadzie na wszystkich elementach sieci przesyłowej w rdzeniu regionu wyznaczania zdolności przesyłowych, mimo że zgodnie z prawem zasada ta ma stanowić zwolnienie ze spoczywającego na właścicielach sieci ogólnego obowiązku utrzymywania i rozbudowy sieci stosownie do potrzeb rynku (zasada „właściciel płaci”).

2. Zarzut drugi dotyczący niezgodności z prawem określenia wspólnego progu przepływu kołowego na poziomie 10 % w ramach metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych potwierdzonej w zaskarżonej decyzji. ACER nie miała kompetencji do określenia wspólnego progu przepływu kołowego, a tym samym Komisja Odwoławcza ACER nie miała kompetencji do potwierdzenia wspólnego progu przepływu kołowego. Wspólny próg przepływu kołowego ustalono na zbyt niskim poziomie wynoszącym 10 % i oparto na niewystarczających i kwestionowanych danych.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem penalizacji przepływów kołowych powyżej progu. Penalizacja przepływów kołowych powyżej progu w porównaniu z przepływami wewnętrznymi nie ma podstawy prawnej, narusza zasadę „zanieczyszczający płaci”, zasadę niedyskryminacji i zasadę proporcjonalności oraz ustanawia niewłaściwe zachęty.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja Odwoławcza ACER niezgodnie z prawem przeprowadziła jedynie ograniczoną kontrolę złożonych ocen o charakterze technicznym i ekonomicznym, jakich ACER miała dokonać w toku procedury zatwierdzania metody podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych, co narusza obowiązkową dogłębną kontrolę dokonywaną przez Komisję Odwoławczą ACER, określoną przez Sąd w wyroku w sprawie Aquind (wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r., sprawa nr T-735/18).

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2021 r. – British Airways / Komisja

(Sprawa T-480/21)

(2021/C 391/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: British Airways plc (Harmondsworth, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci A. Lyle-Smythe i R. O'Donoghue)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Komisji natychmiastowej zapłaty kwoty odsetek za zwłokę, odpowiadającej odsetkom za zwłokę od sumy 104 040 000 EUR według stopy refinansowania EBC powiększonej o 3,5 % za okres od dnia 14 lutego 2011 r. do dnia 8 lutego 2016 r. (po odliczeniu kwoty już zapłaconej tytułem „gwarantowanego zwrotu”) lub ewentualnie według stopy, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- zasądzenie od Komisji zapłaty odsetek składanych (lub ewentualnie odsetek za zwłokę) od kwoty odsetek za zwłokę (lub innej kwoty, której zapłatę Sąd zasądzi od Komisji zgodnie z powyższym żądaniem) według stopy refinansowania EBC powiększonej o 3,5 % lub według innej stopy, którą Sąd uzna za odpowiednią;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji odmawiającej zapłaty wspomnianych wyżej kwot w jej pismach z dnia 30 kwietnia 2021 r. i z dnia 2 lipca 2021 r. oraz uznanie jej za nieważną i niebyłą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i innymi wydatkami poniesionymi przez skarżącą.